

При повторном нарушении в течение года могут оштрафовать на 8500 гривен и посадить на 15 суток.

Публичные призывы к насильственному изменению или свержению конституционного строя или к захвату государственной власти, а также распространение материалов с призывами к совершению таких действий – ограничение или лишение свободы до 5 лет. Те же действия, совершенные представителем власти, или повторно, или организованной группой, или с использованием средств массовой информации – тюрьма от 3 до 7 лет.

Таким образом, за проведение и участие в несанкционированных митингах может наступить административная, а иногда имеет место и уголовная ответственность.

Лаптева К. С.
НТУ «ХПИ»

КОРУПЦІЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Україна стоїть на етапі вступу до ЄС. Однією з головних умов вступу є усунення корупції, і це стосується не лише підприємств, виробництв, будь-яких державних установ, а й вищих навчальних закладів, в яких корупція поширена не менше.

Проблема корупції дуже популярна на сьогоднішній день, особливо ця проблема розповсюджена у вищих навчальних закладах України, бо саме у ВНЗ відбувається становлення особистості людини. Більшість вищів України є корумпованими, що підтверджують чисельні факти. Молоді люди, які пройшли крізь корумповану систему освіти, у подальшому будуть користуватися принципами корупції у своєму житті, вважатимуть їх нормальним засобом вирішення справ, навчатимуть цьому своїх дітей, тим самим створюючи своєрідне замкнене коло у державі.

Починаючи приблизно з середини 60-х років минулого століття наше суспільство поступово занурювалось в системний суспільна криза. Якісною точкою перелому став 1991 рік. Саме з цього моменту кількісні зміни набули нової якості. Це відразу ж вдарило по тим сферам суспільства, які були передовими в СРСР і які не стали прибутковими в умовах нового капіталістичного часу. Однією з таких сфер стало вищу освіту. Корупція в цій сфері йшла в ногу разом з реформами самої системи освіти. Переписування підручників, переосмислення цілих наукових шкіл проходило під девізом: «Ринок, демократія, прогрес, Європа». Разом з

цим йшло переосмислення системи отримання знань. Замість самих знань став важливий статус, або, як кажуть, «корочка». Знання можна отримати шляхом систематичних зусиль над собою. За статус ж в умовах ринку потрібно платити гроші.

Дослідники опитали студентів шістдесяти українських вищих навчальних закладів у різних регіонах. Третина з них підтверджують, що купували викладачам подарунки, 27% – що надавали різноманітні послуги. Кожен четвертий визнає, що платив за оцінки, а кожен п'ятий – що купував реферати.

Особисто давали хабарі за останній рік 21% студентів, при цьому 12,5% зазначили, що давали «як завжди», 7% – «дещо менше», 1% – більше, а 14% студентів знову відмовилися відповідати на це питання. В основному фіксованої ціни за певні види послуг немає, кожен це питання вирішує самостійно або такса залежить від конкретного випадку. Середній розмір хабара за іспит на зимовій сесії 2015 року становитимуть 537 гривень (у 2011 році – 376 гривень).

Корупція у вузах України має об'єктивні причини. З одного боку, ми бачимо фактично злиденне становище викладачів. Їх рівень доходу не дозволяє гідно жити, не кажучи вже про серйозну науковій роботі. З іншого боку, нинішній рівень стипендій в Україні не дозволяє студентам жити за ці гроші (якщо ця стипендія взагалі є!). У підсумку зазвичай виходить так. На перших курсах навчання студент зазвичай живе за рахунок батьків. Потім він знаходить роботу, оскільки потреби зростають, а за них потрібно платити більше. Навчання вже перетворюється на тягар, приходять нові проблеми і т. Д. Самий раціональний вихід для студента в цій ситуації – заплатити гроші за сесію і далі продовжувати працювати. Це та передумова, яка об'єктивно відтворює корупцію на зародковій стадії щодня в нашому суспільстві.

Чи може існувати корупція у вищих навчальних закладах при такій системі відносин? Однозначно, ні. Тут відсутні матеріальні передумови для її відтворення. Студент, як і викладач, не відчуває нестачі, а тому й не займається тим, що не притаманне їм за їхнім соціальним статусом.

А тепер повернемося до реальності. Чи було таке суспільство і чи можливо воно? Найбільше до такого стану наблизилися соціалістичні країни. Доказом того, що таке суспільство можливо, служить зростання продуктивних сил у всьому світі. Залишилося тільки поміняти власника засобів виробництва. Тоді відпаде не тільки корупція у вузах, а й найголовніше умова, що породжує її – бідність.

Хотілось би закінчити на більш оптимістичній ноті, тому що, як показує практика багатьох студентів, ВУЗ можна закінчити і не даючи хабарі, якщо постійно відвідувати заняття, робити домашнє завдання вчасно та без помилок та багато іншого, що і повинен робити студент, котрий дійсно хоче навчитися чомусь, котрий хоче змінити себе та країну.

Левенець А. І.
НТУ «ХПІ»

ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ДРУКОВАНИХ ЗМІ В УКРАЇНІ

Актуальність досліджуваної проблеми полягає в тому, що активна діяльність ЗМІ в Україні відбиває рівень розвитку громадянського суспільства.

Свобода слова і вільне вираження у друкованій формі своїх поглядів і переконань гарантуються Конституцією України та Законом України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні». Вони означають право кожного громадянина вільно і незалежно шукати, одержувати, фіксувати, зберігати, використовувати та поширювати будь-яку відкриту за режимом доступу інформацію за допомогою друкованих ЗМІ. Друковані ЗМІ (преса) в Україні – це періодичні і такі, що продовжуються, видання, які виходять під постійною назвою, з періодичністю один і більше номерів (випусків) протягом року на підставі свідоцтва про державну реєстрацію. Такі ЗМІ є вільними. Забороняється створення та фінансування державних органів, установ, організацій або посад для цензури масової інформації. Також друковані ЗМІ в Україні видаються державною мовою, та іншими мовами.

ЗМІ в Україні не можуть бути використані для: закликів до захоплення влади, насильницької зміни конституційного ладу або територіальної цілісності України; пропаганди війни, насильства та жорстокості; розпалювання расової, національної, релігійної ворожнечі; розповсюдження порнографії, а також з метою вчинення терористичних актів та інших кримінально караних діянь. Не допускається вимога попереднього погодження повідомлень і матеріалів, які поширюються друкованими засобами масової інформації, а також заборона поширення повідомлень і матеріалів з боку посадових осіб державних органів, підприємств, установ, організацій або об'єднань громадян, крім випадків, коли посадова